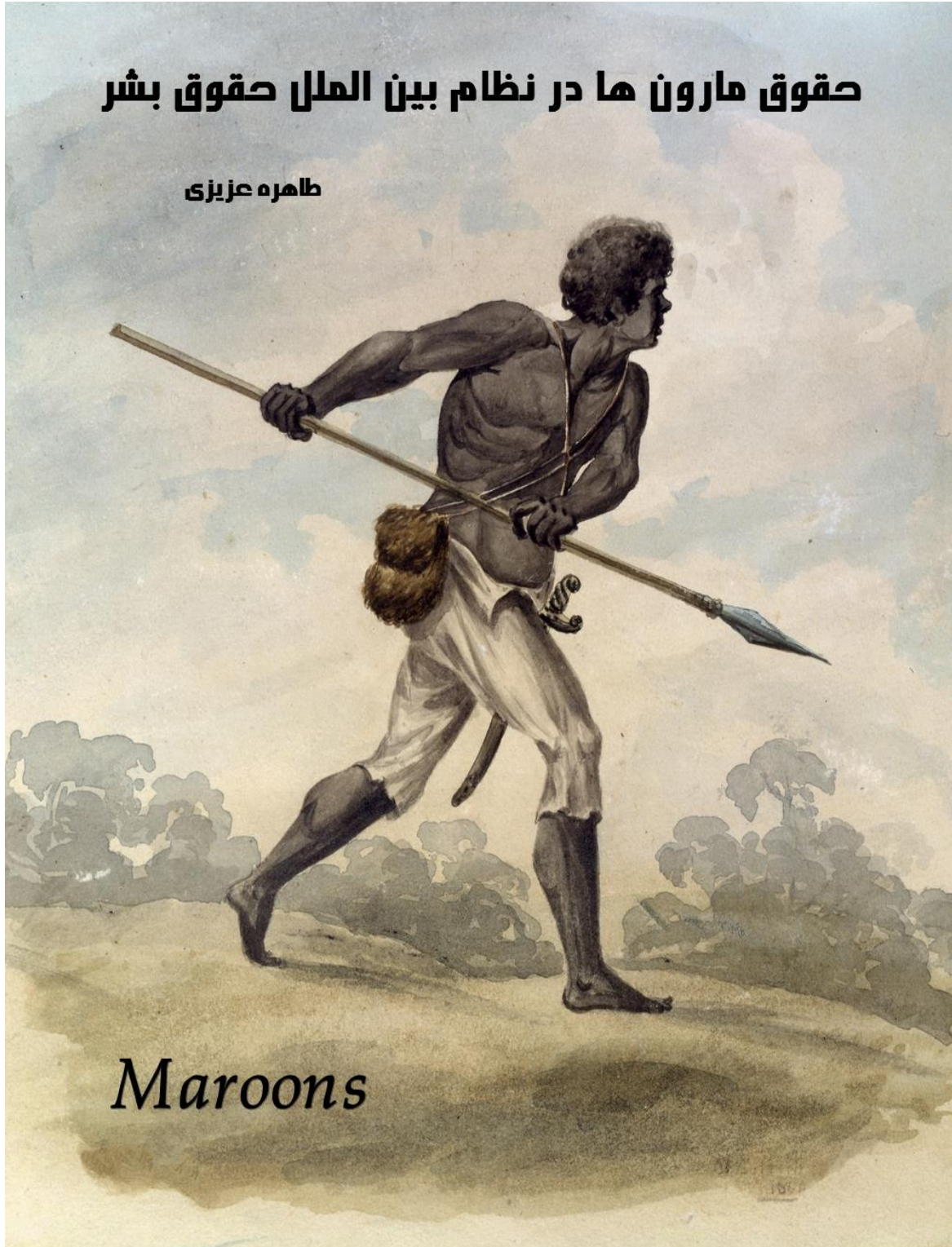

حقوق مارون ها در نظام بين الملل حقوق بشر

طاهره عزيزى

Maroons

حقوق مارون ها در نظام بین الملل حقوق بشر

طاهره عزیزی^۱

۱۳۹۹/۰۲/۱۶

چکیده

مارون ها نوادگان آفریقاییان در سرتاسر قاره آمریکا هستند. برخی، از برده داری در مزارع برای تشکیل جوامع مستقل فرار کرده بودند. اما برخی دیگر همیشه آزاد بودند. جوامع مارون شکل مهمی از مقاومت آفریقایی ها در برابر بردگی هستند. بعضی دوره ها، طی معاهده هایی با دیگر مستعمرات استقرار یافتند و به عنوان نهادهای مشروع و مستقل با حق بر سرزمین هایشان به رسمیت شناخته شدند. مارون ها نقش مهمی در تاریخ کشورهای برزیل، سورینام، پورتوریکو، هائیتی، دومینیک، کوبا، جامائیکا و همچنین ضد استعماری بازی کردند. آنها غالباً با مردمان بومی آمریکا آمیخته شدند و باعث فرهنگ های خلاقانه شده اند. به دلیل تفاوت در تاریخ، جغرافیا و ملیت آفریقا در بین گروه های فرهنگی مارون تنوع زیادی وجود دارد.

آنها را می توان هم به عنوان "اقلیت" و هم به عنوان "قوم و قبیله" توصیف کرد. در حالی آنها مردمان بومی نیستند، اما عمدتاً از همان حقوق مردمان بومی تحت قوانین بین المللی برخوردار هستند. با این وضعیت مارون ها نمی توانند ادعای مشخص و حقوقی داشته باشند. با این حال به حق خواهی در دادگاه حقوق بشر آمریکایی اقامه دعوا می کنند. از طرفی دولت ها موظف به ارائه گزارش در مورد وضعیت آنها در شورای حقوق بشر هستند. برخی هم مقاله نامه ۱۶۹ سازمان بین المللی کار را پذیرفته اند. این پژوهش به بررسی وضعیت و حقوق مارون ها و مهمترین آنها سورینام و جامائیکا تحت نظام بین الملل حقوق بشر می پردازد.

کلید واژه ها: حقوق بشر، مارون ها، بومیان، اقلیت، قاره آمریکا، سورینام، جامائیکا

^۱. دانش آموخته حقوق بشر دانشگاه شهید بهشتی تهران (مؤلف کتاب "نقش موسیقی در ترویج و حمایت از حقوق بشر")
انتشار نخست در گروه جیمیل حقوق بشر دانشگاه شهید بهشتی - گروه تلگرامی دانش آموختگان حقوق بین الملل و بشر @international1

Abstract:

The Maroons are the descendants of Africans all over the Americas. Some had fled slavery on farms to form independent societies. But others were always free. Maronite societies are an important form of African resistance to slavery. Some periods were established during treaties with other colonies and were recognized as legitimate and independent institutions with the right to their lands. The Maroons played an important role in the history of Brazil, Suriname, Puerto Rico, Haiti, Dominican Republic, Cuba, Jamaica, as well as anti-colonial. They have often mingled with Native Americans and created creative cultures. Due to differences in history, geography, and African nationality, there is a great deal of diversity among Maroon's cultural groups.

They can be described as both "minority" and "ethnic and tribal." They do not have indigenous peoples, but they do enjoy the same rights as indigenous peoples under international law. With this situation, the Maroons cannot have a clear and legal claim. However, they have the right to sue in the American Court of Human Rights. on the other hand, Governments are required to report to the Human Rights Council. Some countries have also adopted Convention 169 of the International Labor Organization. This study examines the status and rights of the Maronites, most notably Suriname and Jamaica under the International Human Rights System.

Keywords: Human Rights, Maroons, Indigenous, Minority, American continent, Suriname, Jamaica

مارون ها چه کسانی هستند؟^۲

ریشه ی اصطلاح: مارون که می تواند یک مفهوم کلی تر از "رها شدن" داشته باشد، در حدود دهه ۱۹۵۰ از صفت فرانسوی Maron به معنای "حبس" یا "فراری" وارد زبان انگلیسی شد. کلمه ی اسپانیایی-آمریکایی Cimarro'n هم غالباً به عنوان معادل کلمه انگلیسی maroon است، که برای توصیف جوامع برده فراری در فلوریدا، در باتلاق "گریت دیس میل"^۳ در مرز ویرجینا و کارولینای شمالی، و در جزایر استعماری کارائیب و در بخش های دیگر جهان که پراکنده هستند، به کار می رود. کلمه اسپانیایی Cimarro'n به معنای "برده وحشی، ناعادلانه" یا "برده فراری" است.^۴

تاریخ مردمان مارون: در اوایل سال ۱۵۱۲ آفریقایی های برده از اسیری اسپانیایی ها گریختن و یا به مردمان بومی پیوستند و یا به تنهایی زندگی خود را تأمین کردند.^۵ در اوایل سال ۱۶۵۵، آفریقایی های فراری جوامع خود را در جامائیکا داخلی تشکیل داده بودند، و تا قرن هجدهم، قبیله ی نانی تون^۶ و دیگر روستاها برای مستقل شدند. هنگامی که سیاه پوستان و آمریکایی های فراری به هم وصل شدند و به طور مستقل ساکن شدند، آنها را مارون نامیدند. در جزائر کارائیب گروه هایی تشکیل دادند و در برخی از جزائر اردوگاههای مسلح راه اندازی کردند. برخی فراریان در شهرهای دائمی یا نیمه دائمی خود را در مکان های پنهانی ایجاد می کردند. این فرآیند به نام مارونیج^۷ شناخته می شود. (گاهی اوقات نیز منونگ یا ماریون). جوامع مارون در برابر حملات استعمارگران متخاصم، زنده ماندن و بدست آوردن غذا و همچنین به دلیل تکثیر و افزایش تعدادشان، با اختلاف های زیادی روبرو شدند. هنگامی که کارگران مزارع زمین بیشتری را برای برداشت محصولات زارعی به دست آوردند، شروع به از دست دادن زمین هایشان در جزائر کوچک کردند. فقط در برخی از جزائر بزرگتر اجتماعات دریایی ساماندهی شدند که با رشد محصولات زراعی و شکار می توانستند شکوفا شوند. در این زمان تعداد آنها بیشتر شد، زیرا سیاهپوستان بیشتری از مزارع فرار کردند و به گروههای آنان پیوستند. به دلیل جدائی از سفیدها، مارون ها به قدرت رسیدند و در میان خصومت های فزاینده، آنها به مزارع حمله کردند و غارتگران را مورد آزار و اذیت قرار دادند. تا اینکه کارگران زراعی از یک شورش گسترده از سیاهپوستان به بردگان ترسیدند. جوامع اولیه مارون معمولاً آواره شده بودند و تا سال ۱۷۰۰، مارون ها از جزائر کوچکتر ناپدید شده بودند. زنده ماندن همیشه دشوار بود، زیرا مارون ها مجبور بودند با مهاجمان و همچنین برای رشد مواد غذایی مبارزه کنند.^۸

^۲. دلیل آوردن توضیحاتی در این رابطه، نبود متن فارسی در مورد مارون ها و تاریخ حیات آنهاست. از طرفی مطالعه ی دقیق سرگذشت آنها به عنوان برده های آزاده شده نسبتاً موفق خارج از مرزهای آفریقا بسیار تأمل برانگیز است.

^۳. Great Dismal Swamp

^۴. <https://en.wikipedia.org/wiki/Maroons>

^۵. Ibid

^۶. Tony Tone

^۷. marronage

^۸. Sir Francis Drake Revived, in Voyages and Travels: Ancient and Modern, The Harvard Classics. 1909–14, para. 21

فراریان در آمریکای شمالی عمدتاً مردان جوان بودند، که اغلب چندین بار فروخته شده بودند. پیش از دهه ۱۸۲۰، بعضی ها به سمت غرب یا فلوریدا رفتند، در حالی که متعلق به اسپانیا بودند. با این حال مارون ها جوامع مستقل خود را ایجاد کردند، که در بعضی موارد قرن ها زنده بودند و تا همین اواخر از جامعه اصلی جدا بودند. در قرن نوزدهم و بیستم با فروپاشی جنگل ها جوامع دریایی شروع به ناپدید شدن کردند. اگر چه برخی از کشورها مانند گویان و سورینام، هنوز جمعیت های بزرگ مارون را دارند که در جنگل ها زندگی می کنند. اخیراً بسیاری از آنها با سرعت گرفتن روند شهر نشینی به شهرها نقل مکان می کنند. سبک زندگی آنها به همان اندازه مدرن، پویا و تحت تأثیر تعاملات مانند سایر افراد دیگر است.^۹

با این حال مارون ها به عنوان منزوی ترین آفریقایی ها از سالهای ۱۹۲۰ به بعد مورد توجه تحقیقات مهم انسان شناسی بوده اند.^{۱۰} آنان برای زنده ماندن باید غیرقابل دسترس می بوده اند. جوامع مارون شکل مهمی از مقاومت آفریقایی در برابر بردگی بوده اند. از نظر تاریخی نقش مارون ها در به چالش کشیدن و تضعیف رژیم برده داری در کارائیب قابل توجه است. مارون ها حداقل از سه راه خاص عقیدتی، سازمانی و نظامی این سیستم را به چالش کشیده اند. منزوی و پراکنده بودن آنها تنوع فرهنگی را به همراه داشته است، اما مذهب مارون ها بسیاری از عناصر سنتی آفریقا را نشان می دهد. نمی توان تردید داشت که جوامع مختلف مارون "فرهنگهای صمیمی" متمایز را حفظ کرده اند که با آنها مشترک نیستند.

حقوق مارون ها

برده ها در کارائیب بی رحمانه ترین مجازات ها از قطع عضو، کباب شدن آهسته تا مرگ و مجازات های مشابه چونان گرسنگی را تجربه می کردند. علت توافقنامه های آنان هم با استعمارگران اغلب نیازهای اقتصادی در ازای پایان دادن به دشمنی های آنان نسبت به مزارع استعمارگران و توافق نامه ای برای بازگشت فراری های آینده بود. البته باید به این نکته توجه داشت که معاهدات با استعمارگران غالباً الزام آور نبودند.

پس از تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر و سایر اسناد حقوق بشر جهانی و سازمان حقوق بشر آمریکایی تأمل بیشتر در مورد حقوق مردمان مارون در قالب حقوق جمعی ضمن به خاطر داشتن ظلم رفته بر آنان، صورت گرفت. جای تعجب ندارد که قوانین و نهادهای بین المللی حقوق بشر با توجه به قدرت و ماهیت تحریک آمیز جنبش های بین المللی بومی با حقوق مردمان بومی در مقیاس بیشتری از حقوق مارون برخورد کرده اند. در طول سی سال گذشته، مردم بومی به طور فعال ایالات متحده، سازمان ملل، سازمان آمریکایی حقوق بشر، بانک جهانی و دیگران را برای پاسخگویی به حقوق خود درگیر کرده اند، و به دنبال اجرای حقوق خود از طریق ساز و کارهای بین المللی بوده اند. هدف اصلی اسناد و سازمان ها هم اطمینان از به رسمیت شناختن و احترام به حقوق آنها و توانایی تصمیم گیری آگاهانه از سوی آنها است. با توجه به اصول کلی حقوق بین الملل و مفاد ویژه مندرج در معاهدات مربوط به حقوق بشر، نخست؛ کشورهای عضو موظف هستند که اول از طریق اصلاح قانون اساسی، تصویب قوانین جدید

^۹. Kloos, Peter, The maroni River Caribs of Suriname, Brill, 1971

^{۱۰}. Price, Richard, Maroons in Anthropology, international Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences, 2015, pp 591-595

و یا اصلاحات بدون تبعیض، حقوق بشر را بگنجانند. دوّم اینکه؛ اطمینان حاصل شود که راه حل‌های مؤثر وجود دارد و این امکان را برای اجرای حقوق در دادگاه‌های داخلی و سایر دادگاه‌ها فراهم می آورد.

در حالی که دلیل اصلی حمایت از حقوق جمعی مارون ها - حق یکپارچگی فرهنگی، حق تعیین سرنوشت، حق برابری در برابر قانون، حق بر زبان و آزادی از تبعیض- در همه موارد صادق است. روشی که مارون ها طبق قوانین بین المللی طبقه بندی می شوند - به عنوان اقلیت ها، به عنوان اقوام قبیله ای یا به عنوان بومیان - از اهمیت برخوردار هستند. در واقع مارون ها را می توان هم به عنوان "اقلیت" و هم به عنوان "قوم قبیله" توصیف کرد. (شرایط حقوق جمعی). در حالی که آنها مردمان بومی نیستند، عمدتاً از همان حقوق مردمان بومی تحت قوانین بین المللی برخوردار هستند، این مسأله در مورد سورینام و جامائیکا صدق می کند. اصلی ترین تفاوت در این است که آنها نمی تواند ادعای مشخص و حقوقی را در مورد وضعیتشان داشته باشند.¹¹

سیستم سازمان ملل و سیستم حقوق بشر بین آمریکایی نتیجه گیری های مشابهی در مورد حقوق مردمان بومی دارند. با توجه به اینکه اکثریت قریب به اتفاق کشورهای آمریکایی معاهدات بین المللی حقوق بشر را تصویب کرده اند، آنها را ملزم به احترام به حقوق افراد و گروه های خاص می کند. حقوق آنها بر اساس این دو سیستم عبارت است از؛

۱- مواد ۱-۲۶-۲۷ اعلامیه حقوق سیاسی مدنی و حقوق اقلیت ها و حق معیشت، بقای فرهنگی مارون ها و همچنین حق بر زبان مادری- با توجه به اینکه آنها با آمیختن زبان های اروپایی و زبان های اصلی آفریقایی خود، زبان های کرئولیتی را توسعه می دادند.

۲- میثاق حقوق اقتصادی و اجتماعی و حقوق مردمان بومی در بهره برداری و حفظ منابع طبیعی، معدن، جنگلداری، حفاظت از طبیعت، زمین، برای مردمان بومی شرط امنیت فردی و ارتباط با گروه است. بازیابی، شناخت، مشخص شدن و ثبت اراضی بیانگر حقوق اساسی آنان برای بقای فرهنگی و حفظ تمامیت جامعه است.

۳- اعلامیه های سازمان ملل و سازمان حقوق بشر بین آمریکایی درباره ی مردمان بومی و مهمترین آن حق تعیین سرنوشت: سازمان کشورهای آمریکایی و سازمان ملل متحد در پیش نویس اعلامیه در مورد حقوق مردمان بومی، حق استقلال و خودمختاری را به عنوان یک شیوه اعمال حق تعیین سرنوشت در کشورهای موجود به رسمیت شناخته اند.

۴- ماده ۱۱ کنوانسیون حقوق کار

۵- مقاله نامه ۱۶۹ سازمان بین المللی کار که تنها معاهده الزام آور بین المللی است که منحصرأ با حقوق مردمان بومی و قبیله سر و کار دارد. این اصل بر این اساس استوار است که مردمان بومی و قبیله ای "باید تا حدّ امکان از خود-کنترلی بر توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برخوردار شوند. این امر حقوقی برای مردمان بومی به رسمیت می شناسد که حق اولویت های تصمیم گیری آنان را برای روند توسعه ترسیم می کند. البته در بین کشورهای آمریکایی تنها اکوادور و کلمبیا این مقاله نامه را امضاء کرده اند و در قانون اساسی به رسمیت شناخته اند. برزیل حقوق مارون ها را در قوانین داخلی به رسمیت شناخته ولی این مقاله نامه را نپذیرفته است. مارون ها در سورینام هم در حال لابی کردن دولت برای تصویب آن هستند.

¹¹. <https://www.culturalsurvival.org/publications/cultural-survival-quarterly/maroon-autonomy-jamaica>, Billy Kenneth, 2001

ضمانت اجراء در هر دو سیستم

نیازی به گفتن نیست که اغلب اسناد حقوق بشر و در رأس آنها اعلامیه جهانی حقوق بشر الزام آور نیستند. اما ارائه گزارش حقوق بشری از وضعیت مارون ها در شورای حقوق بشر هر چند سال یک بار دولت ها را خواسته و ناخواسته به سمت رعایت حقوق این گروه ها سوق داده است و هم از طرفی دیگر مارون ها را هر چه بیشتر با حقوق خود و مطالبه گری ترغیب کرده است. چنانچه آنان در دادگاه حقوق بشر آمریکایی در پرونده هایی پیروز شده اند. این مسأله این مردمان را امیدوار به احقاق حداقل حقوقشان نموده است. البته ناگفته پیداست که این مقدار از ضمانت جهت احقاق حقوق این گروهها کافی نیست، چرا که برای مثال بیشتر آراء صادره از سوی دادگاه حقوق بشر بین آمریکایی جبران خسارت بوده است.^{۱۲}

مارون ها در سورینام

جمهوری سورینام از نظر جمعیت و مساحت کوچکترین کشور مستقل آمریکای جنوبی است، که از شرق با گویان فرانسه (مستعمره فرانسه) و از غرب با گویان هم مرز است. در جنوب آن برزیل و در شمال آن اقیانوس اطلس قرار دارد. در قرن هفدهم میلادی انگلیسی ها و هلندی ها تلاش های زیادی برای مستعمره کردن سورینام انجام دادند که سرانجام انگلیس در پیمان برِدا^{۱۳} ۱۶۶۷ آن را به هلند واگذار کرد و این کشور کنترل پایدار را بدست آورد، به همین دلیل به آن "گویان هلند" هم گفته می شود.^{۱۴} این کشور که در سال ۱۹۷۵ استقلال خود را از هلند اعلام کرد، بیشترین سهم جنگلهای بارانی را در قلمرو ملی خود و بیشترین جنگلها را برای هر شخص در بین کشورهای جهان دارد. سورینام با وجود جمعیت کمی که دارد، یکی از متفاوت ترین قومیت ها را در آمریکای جنوبی با گروه هایی از سرخپوستان شرقی، اندونزیایی ها، چینی ها، اروپایی ها، آمریکایی ها و سیاهپوستان را دارا است.^{۱۵}

تاریخ مارون ها در سورینام:

پادشاهی هلند و در نتیجه سورینام، سیستم کارگر برده ای داشتند که اکثر این برده ها از نژاد آفریقایی بودند. با این برده ها بدرفتاری زیادی می شد که باعث شد برده های زیادی به جنگل فرار کنند. این مارون ها (که "ژوکاس" یا "باکابوسی ننگر" نیز نامیده می شدند.) اغلب بر می گشتند و به مزارع حمله می کردند.^{۱۶}

¹². Davidson, Scott, Remedies for Violations of the American Convention on Human Rights The International and Comparative Law Quarterly Vol. 44, No. 2 (Apr., 1995), pp. 405-414

¹³. Treaty of Breda

¹⁴. <https://fa.wikipedia.org/wiki/suriname>

¹⁵. <https://www.culturalsurvival.org/publications/cultural-survival-quarterly/maroon-autonomy-jamaica>, Billy Kenneth, 2001

¹⁶. <https://fa.wikipedia.org/wiki/suriname>

رابطه با دولت های استعماری: پس از گذشت بیش از نیم قرن از جنگ چریکی علیه نیروهای استعماری و اروپایی، استقلال مارون ها با امضای پیمان صلح با هلندی ها در دهه ۱۷۶۰ به رسمیت شناخته شدند. مارون ها قبیله هایی تشکیل داده بودند و به اندازه کافی احساس قدرت می کردند تا استعمارگران هلند را به چالش بکشند و آنها را وادار به امضای معاهدات صلح کردند. در ۱۰ اکتبر ۱۷۶۰، توسط یک آفریقایی سابق بردگان از جامائیکا که خواندن و نوشتن را آموخته بود، چنین پیمانی را امضاء شد. این پیمان به مارون ها اجازه می داد بخش بزرگی از فضای داخلی سورینام (از جمله جزایر طلا) را که از آن زمان تاکنون وطن آنها بوده است، اشغال کنند. بنابراین مارون های سورینام از نخستین افرادی بودند که استقلال خود را به دست آوردند. در نهایت، آنها به یکی از بزرگترین و متمرکزترین گروههای فرزندان بردگان فراری در جهان تبدیل شدند. مارون ها از سال ۱۸۶۳ از آزادی برخوردار بودند. صدها سال توانستند زندگی غنی فرهنگی را در انزوا نسبی توسعه دهند. اگرچه از نظر اقتصادی همیشه وابسته به بازارهای ساحلی برخی کالاهای تولیدی بودند. امروزه، شش گروه مارون و در مجموع حدود ۶۵۰۰۰ نفر در سورینام زندگی می کنند.^{۱۷} طی گزارشی از آمار رسمی جمعیت مارون ها بر اساس سرشماری رسمی سورینام و گویان بین سال های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴ دو برابر افزایش یافته داشته است.^{۱۸}

تأثیرات پسا استعماری بر مارون ها: مارون های سورینام به عنوان تنها جوامع مستعمره بازمانده، فرهنگی و سیاسی مستعمره در قاره آمریکا بودند. با اتخاذ سیستم اقتصاد سیاسی جهانی مارون ها در مقابل دولت رو به گسترش سورینام تحولاتی را تجربه کردند. پیش از رهایی از استعمار محدودیت و ترس متقابل بین مارون ها و جامعه ساحلی سورینام باعث توسعه جوامع مارون به عنوان ملل نسبتاً مستقل شده بود. به رغم تلاش های مقامات استعماری، پس از رهایی اقتصادی ضعیف و زیرساخت مستعمره سورینام و همچنین ادامه ترس و بی اعتمادی متقابل و توجه ویژه به بقای فرهنگی مارون ها را قادر ساخت تا از استقلال خود محافظت کنند. با این وجود، پس از جنگ جهانی دوم، دوره گسترش اقتصادی جهانی، رشد سریع سورینام به عنوان کشور یکپارچه سیاسی، اقتصادی و فرهنگی و تخلیه و فشار به منابع طبیعی در قلمرو سنتی مارون ضربه های جدی به استقلال مارون وارد کرد.^{۱۹} نزدیک به یک دهه درگیری و رکود اقتصادی به زیرساختهای اجتماعی داخلی آسیب جدی وارد کرد. بسیاری از پناهندگان به گویان فرانسه گریختند. علاوه بر این، مدارس جنگلی در طول جنگ تعطیل شد و نسلی از جوانان مارون را بدون آموزش پشت سر گذاشت. تحصیلات محدود، بیسواد و تبعیض قومی در مناطق شهری دسترسی بسیاری از مارون ها که جزو فقیرترین اعضای جامعه سورینام هستند، به بازار رسمی کار را محدود کرده است.

دغدغه سنتی با تحولات اجتماعی، انسان شناسان را ملزم به تجزیه و تحلیل ارتباط بین گذشته، حال و آینده های احتمالی آینده می کند. روش های انسان شناسی می تواند به گمانه زنی ها درباره آینده آنها کمک کند. البته آنچه اکثر برون سپاری ها و پیش

¹⁷. <https://minorityrights.org/minorities/maroons>, 2008

¹⁸. Richard Price, The maroon population explosion: Suriname and Guyane, New West Indian Guide/Nieuwe West-Indische Gids 87 (3-4), 323-327, 2013

¹⁹. Aonghas St- Hilaire, Global incorporation and cultural survival: the Surinamese Maroons at the margins of the World-System, journal of world-systems research 6 (1), 101-131, 2000

بینی است دقیقاً در مورد آنها و گروههای مشابه دیگر وجود ندارد: همانند عدم اطمینان و غافلگیری، مدل های ذهنی خود افراد این گروه ها از آینده، و عدم درک دقیق از فرهنگ های خاص و متنوع.^{۲۰}

تضیع حقوق آنان:

در سورینام از آن روی که به طور کامل تضمین های قانونی برای این گروهها وجود ندارد، اوضاع وخیم است. سورینام تنها کشور در قاره آمریکاست که حقوق جمعی اقوام بومی و قبیله ای را به طور قانونی به رسمیت نشناخته و از سرزمین ها و منابعی که قرن هاست آنها را اشغال کرده، منحصراً بهره برداری می کند. مطابق قانون سورینام، دولت صاحب تمام زمین ها و منابع طبیعی است و تنها کسانی می توانند از حق مالکیت برخوردار شوند که دارای عناوینی باشند که از دولت ناشی می شود. از آنجایی که مردمان بومی و مارون ها دارای چنین عناوینی نیستند، فقط می توانند "حق" خاصی را طلب کنند که منوط به علاقه ی عمومی باشد.^{۲۱}

دسی بوترسه^{۲۲} رئیس جمهور حال حاضر سورینام که در تهنیه ی پیش نویس قانون اساسی سورینام شرکت داشته است، فردی است که قول داده کل جمعیت مارون سورینام را از بین ببرد. این قانون به ارتش کنترل گسترده ای بر امور کشور می دهد و درگیری هایی هم با مارون ها صورت گرفته است. بوترس از طریق قاچاق مواد مخدر بودجه درگیری را تأمین کرده است. سورینام در گذشته از داشتن بالاترین درآمد سرانه در منطقه برخوردار بود. با این حال اقدامات بوترس، کشور را از نظر اجتماعی، اقتصادی و سیاسی با مشکل روبرو کرده است.^{۲۳}

حق بر ثروت و منابع طبیعی و زمین: قانون سورینام تصریح می کند که دولت مالک تمام زمین ها و همه منابع موجود در داخل و زیر زمین است. تنها استثناء برای کسانی است که می توانند عنوان از طرف دولت داشته باشند. در واقع در سورینام، مالکیت دولت به این معنی تعبیر می شود که دولت خصوصی است، و نه مالکیت عمومی. به همین دلیل تنها شکل عنوانی که در حال حاضر موجود است، اجاره زمین با دولت به عنوان صاحبخانه تا ۴۰ سال است. آنان گاهی جابجایی اجباری را هم تجربه کرده اند. با توجه به اینکه حقوق زمین و منابع اساساً با حق مردم بومی و مارون برای بهره مندی از فرهنگ شان ارتباط دارد، این مسأله را جدی تر مطرح می کند. اما هیچ مکانیسمی در قانون سورینام وجود ندارد که بتواند مشارکت آگاهانه و رضایت مردمان بومی را در تصمیماتی که بر آنها تأثیر می گذارد فراهم کند. این به ویژه در مورد تصمیم گیری در مورد سرزمین ها و منابع آنها و اینکه آیا امتیازاتی در آنجا صادر می شود یا در مجاورت آن است، وجود دارد.^{۲۴}

²⁰. Marieke Heemskerk, Scenarios in anthropology: reflections on possible futures of the Suriname Maroons, Futures 35 (9), 931-949, 2003

²¹. Lyle Campbell (2000). American Indian Languages: The Historical Linguistics of Native America. Oxford University Press. p. 400.

²². Dési Bouterse

²³. Fergus MacKay, The rights of Maroons in international human rights law, Cultural Survival Quarterly 25 (4), 10-15, 2002

²⁴. Ellen-Rose Kambel, Land, Development, and Indigenous Rights in Suriname: The Role of International Human Rights Law, Caribbean Land and Development Revisited pp 69-80

حقّ بر زبان و معیشت و آموزش: آموزش در سورینام کاملاً به زبان هلندی و بر اساس برنامه درسی استاندارد انجام می شود. این امر کودکان بومی را در معرض مضرات قابل ملاحظه ای قرار می دهد. زیرا آنها مجبور به شرکت در مدرسه ای هستند که به زبانی که نمی دانند در آن آموزش انجام می گیرد. از موادی استفاده می کنند که به دور از زندگی روزمره است و شباهت کمی با سنت ها و فرهنگ شان دارد. این تعصب نسبت به فرهنگ هلندی و ساحلی به میزان قابل توجهی در بیگانگی فرهنگی و از بین رفتن زبانهای بومی در سورینام نقش دارد. هیچ آموزش دو زبانه یا دو فرهنگی برای کودکان بومی در سورینام در دسترس نیست. این مسئله کودکان را در معرض مضرات همسایگان غیر بومی خود قرار می دهد و تأثیر آن در تضعیف هویت و تداوم فرهنگی بومی قابل ملاحظه است. از طرفی تعدادی از دهکده های بومی بدون مدرسه هستند.²⁵

حقّ بر سلامت و محیط زیست سالم: در سورینام هیچ قانونی برای محیط زیست وجود ندارد که تأثیرات زیست محیطی معدن، ورود به سیستم یا سایر فعالیت های بهره برداری از منابع را تنظیم یا کنترل کند. امتیازات ورود به سیستم در حال حاضر حدود ۴۰ درصد از کشور را شامل می شود و حدود ۶۰ درصد جوامع بومی و مارون را شامل می شود. امتیازات استخراج معادن حدود ۳۰ درصد از کشور را شامل می شود و تا ۴۰ درصد جوامع را تحت تأثیر قرار می دهد.

منابع آب برای مصرف انسان مناسب نیستند - برخی از جوامع حتی مجبور به وارد کردن آب از پایتخت هستند - و ماهی ها را با صابون می شورند. ماهی منبع اصلی پروتئین برای جوامع است. استفاده از آب باعث استفراغ، اسهال و مشکلات پوستی می شود. طبق اعلام سازمان بهداشت جهانی، کیفیت پایین آب منجر به افزایش میزان مرگ و میر ناشی از بیماری های اسهالی شده است. تنها پاسخ دولت به این مسئله صدور مشاوره بهداشتی است که به زنان باردار هشدار می دهد ماهی های صید شده در رودخانه ها را مصرف نکنند. ابتلا ۱۰ هزار تن به مالاریا و آلودگی در تماس با جیوه نیز خطرات عمده دیگر برای سلامتی آنهاست.

پس از جنگ دوم جهانی و سیر تحوّل به سمت جهانی شدن، سورینام در تلاش برای عقب نماندن از این قافله روی به سیاست یکپارچگی روی آورد و همواره پیروی از این سیاست، بقای فرهنگی مارون ها را تهدید کرده است. از طرفی رشد اقتصادی استقلال مارون ها را خدشه دار کرده است. از آنجایی که آنان برای به دست آوردن استقلال خود و حفظ آن بیش از یک قرن مبارزه کرده اند، سختی مضاعف این روند را برای آنان دشوارتر ساخته است.²⁶

مطالبه گری مارون ها:

هم انجمن های کارائیب و هم جوامع جهانی، سازمان کشورهای آمریکایی، ایالات متحده، کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد و سایر سازمان ها مانند سازمان بومیان سورینام²⁷ و مقامات مرتبط، مسئولیت حقوقی و اخلاقی برای شناخت مشکلات این

²⁵. ReportNGO-2002. [https://www.forestpeoples.org/en/topics/legal-human rights/publication/2010/republic-suriname-and-its-compliance-international-covenant](https://www.forestpeoples.org/en/topics/legal-human%20rights/publication/2010/republic-suriname-and-its-compliance-international-covenant)

²⁶. St.-Hilaire, A. (2000). Global Incorporation and Cultural Survival: The Surinamese Maroons at the Margins of the World-System. *Journal of World-Systems Research*, 6(1), 101-131. <https://doi.org/10.5195/jwsr.2000.232>

²⁷. OIS

مردمان کشور آمریکای جنوبی دارند. این سازمان ها نباید به مشکلات پیش روی مارون ها که قرن ها سرنوشت خود را تعیین کرده اند، پشت کنند. آنان نباید باخون آزادی، عزت و هویت فرهنگی خود به دست می آورند.

آنان به لحاظ نظامی و اقتصادی برای حقوق خود مبارزه کرده اند. صورت سیاسی مبارزه ی آنان شرکت سه حزب سیاسی مارون در انتخابات مه ۲۰۰۵ است، که هشت نماینده مارون را به مجلس ملی تحویل داده و ائتلافی بین سه حزب مخالف مارون ایجاد کرد. این گروه بندی سرانجام با نمایندگان مارون سه سیمت کابینه به دست آوردند، بخشی از ائتلاف کلی حاکمیت ملی شدند.^{۲۸}

مارون ها از مجرای حقوقی ضمن آشنایی با حقوق خود به پیروزی هایی از این راه هم رسیده اند. در ژوئن ۲۰۰۵، دادگاه حقوق بشر بین آمریکایی، دولت سورینام را به دلیل نقض حقوق بشر در پرونده قتل عام ۱۹۸۶ در روستای مارون ها^{۲۹} و تخریب عمدی اموال آنها توسط یک واحد ملی ارتش، مقصر دانست. دادگاه به دولت دستور داد تا به هر بازمانده غرامت بپردازد، در مورد جنایات تحقیق کند و یک مراسم عمومی برگزار کند تا از طریق آن دولت مسئولیت خود را بپذیرد و از مردم آن عذرخواهی کند.

مهمترین پیروزی برای فرزندان برده های خودساخته، حفاظت از حریم و جنگل شان بود. ریچارد پرایس^{۳۰} در "کتاب جنگجویان جنگل بارانی- حقوق بشر بر محاکمه" به شرح تاریخی و معنوی از مردم ساراماکا پرداخته که برنده جایزه بهترین کتاب سال ۲۰۱۲ در زمینه حقوق بشر از طرف انجمن علوم سیاسی آمریکا شده است. پرایس می نویسد: در سال ۲۰۰۸، وقتی دادگاه حقوق بشر بین آمریکایی حکم برجسته خود را به نفع آنها صادر کرد، تلاش آنها برای محافظت از جنگلهای بارانی تهدید آمیز آنها مورد توجه بین المللی قرار گرفت.^{۳۱} این حکم حق آنها در قلمرو خود و جنگلهای بارانی موجود در آن را تضمین می کند. این حکم دولت سورینام را مجبور می کند که قوانین خود را در این رابطه تغییر دهد.^{۳۲} در واقع در سال ۲۰۰۰، یک سازمان مارون^{۳۳} نماینده ۱۲ قبیله و بیش از ۶۰ دهکده در منطقه رودخانه سورینام فوقانی، دادخواستی را به دادگاه حقوق بشر بین آمریکایی^{۳۴} ارائه داد و ادعا کرد که عملیات استخراج چوبی جنگل های سورینام متعلق به چینی ها زندگی آن ها را تهدید می کند.

البته باید در نظر داشت، اگرچه مردم ساراماکا (یکی از شش قوم مارون در سورینام) در دادگاه حقوق بشر بین آمریکایی، به یک پیروزی چشمگیر در یک حکم تاریخی دست یافته اند، اما ادامه کار دولت این کشور به سمت توسعه استخراجی بدان معنی است که مبارزه آنها به پایان نرسیده است.^{۳۵} علاوه بر این رأی همانطور که قبلاً اشاره شد باید در نظر داشت دادگاه حقوق بشر آمریکایی

²⁸. <https://minorityrights.org/minorities/maroons,2008>

²⁹. N'Djuka Maroon Moiwana

³⁰. پرایس به عنوان مشاور و شاهد متخصص به نمایندگی از مردم ساراماکا در دادگاه مشغول به کار بوده است، و از سال ۱۹۶۶ با آنها کار قوم نگاری را انجام داده است و چند جلد کتاب مهم در رابطه با مردمان مارون دارد.

³¹. Price, Richard, Rainforest Warriors Human Rights on Trial

³². price, Richard-cultural survival-2012, <https://www.culturalsurvival.org/news/saramaka-people-v-suriname-human-rights-victory-and-its-messy-aftermath>

³³. Vereniging van Saramakaanse Gezagdrager

³⁴. IACHR

³⁵. Development' versus human rights: the Saamaka Maroons' fight for the rainforests of Suriname, Richard Price, LSE Latin America and Caribbean Blog, 2018, pp23-24

غالباً به جبران خسارت حکم داده است. به مانند پرداخت غرامت در پی اعدام غیر قانونی شش مارون و همچنین استراج منابع چوبی.^{۳۶}

مارون ها ملت فراموش شده جامائیکا

جامائیکا و تاریخچه مارون ها: جامائیکا^{۳۷} کشوری است واقع در دریای کارائیب از جنوب با کوبا و از غرب با هائیتی همسایه است. پایتخت جامائیکا شهر کینگستون^{۳۸} است، و جمعیت آن ۲ میلیون و ۷۸۰ هزار نفر می باشد. ساکنان اولیه ی جامائیکا هندیان آراواک^{۳۹} نام داشتند. در سال ۱۴۹۴، کریستوف کلمب دریانورد اسپانیایی جامائیکا را کشف نمود و نام آن را "سانتیگو"^{۴۰} گذاشت. از اوایل قرن ۱۶ سیل مهاجرت اسپانیایی تباران به جامائیکا آغاز شد. جامائیکا تا سال ۱۶۵۵ تحت تسلط اسپانیا بود، از آن پس به بعد جامائیکا به دست بریتانیا افتاد و تا سال ۱۹۶۲ مستعمره ی بریتانیا بود. در سال ۱۹۶۲ زلزله ی مهیبی جامائیکا را لرزاند، پس از آن ابتلا به بیماری های مسری بسیاری از ساکنان بومی جزیره را کشت. پس از آن بردگان آفریقایی تبار برای کار در مزارع نیشکر به جامائیکا آورده شدند. در طول قرن ۱۷ و ۱۸ میلادی مارون ها که بردگان آزاد شده ی مسلحی بودند که در سطح جزیره پرتو می زدند و برای ساکنین تولید زحمت می نمودند به مشکلی برای بریتانیا تبدیل شده بودند. تصویب قانون لغو تجارت برده در سال ۱۸۰۷ و قانون آزادی بردگان در سال ۱۸۳۳ میلادی باعث افت قیمت شکر در جامائیکا شد، که در سال ۱۸۶۵ شورش هایی نیز رخ داد. پس از اینکه جامائیکا به صورت مستعمره ی پادشاهی^{۴۱} بریتانیا درآمد، و اوضاع اقتصادی نسبتاً بهتر شد. تولید موز در جامائیکا باعث کاهش وابستگی به نیشکر شد. در ۵ می ۱۹۵۳ جامائیکا به خودگردانی داخلی دست یافت و در سال ۱۹۵۸ به عضویت فدراسیون هند غربی درآمد. در سال ۱۹۶۱ رهبر حزب کارگر ناسیونالیست جامائیکا، آلکساندر بوستامنته^{۴۲} تقاضای جدایی از فدراسیون هند غربی و رسیدن به استقلال کامل را کرد. پس از آن در جامائیکا فراندومی برگزار شد و همه ی ساکنان جزیره به استقلال رای دادند، در ۶ اگوست ۱۹۶۲، جامائیکا از بریتانیا اعلام استقلال کرد.^{۴۳}

تاریخچه مارون ها جنبه مهمی از مطالعه تاریخی جامائیکا به ویژه به دلیل شناخت انگلیس از جوامع آنها به عنوان موجودات جداگانه فراتر از صلاحیت دولت و استعمار انگلیس و تداوم آنها تا به امروز است. با این حال، اطلاعات غلط و سوء برداشت بسیار در این رابطه وجود دارد. امروزه، چهار شهر رسمی مارون ها هنوز در جامائیکا وجود دارند. آنها سرزمین های اختصاص یافته در معاهدات ۱۷۴۰-۱۷۳۹ با انگلیسی ها را حفظ کردند. مارون ها در اینجا هنوز هم جشن ها و آداب و رسوم سنتی خود را حفظ

³⁶. Cassel, Douglas, The Expanding Scope and Impact of Reparations Awarded by the Inter-American Court of Human Rights, Revista do Instituto Brasileiro de Direitos Humanos 7 (7), 2007, 2006

³⁷. Jamaica

³⁸. Kingston

³⁹. Arawak Indians

⁴⁰. Santiago

⁴¹. Crown Colony

⁴². Sir Alexander Bustamante

⁴³. https://en.m.wikipedia.org/wiki/Jamaican_Maroons

کرده اند، که برخی از آنها منشاء آفریقایی-غربی هستند. اگر چه تعداد قابل توجهی از مارون های جامائیکا به سیرلئون مهاجرت کردند یا به بیانی بهتر فرستاده شدند.^{۴۴} حدود ۵۸۱ مارون از شهر ترلاوی از جامائیکا خارج شدند، اما ۱۷ تن از آنها در این سفر جان باختند.^{۴۵}

مقایسه مارون های جامائیکا و سورینام: تعدادی از رویدادهای مهم تاریخی این گروه ها، جنگ های چریکی، رابطه با جوامع استعماری، معاهدات صلح منعقد شده و میزان جغرافیایی آنها، انزوای اجتماعی و اقتصادی و آنچه که در وهله اول، چشمگیر تر می باشد همه میزان شباهت های موجود در تاریخ هر دو گروه را نشان می دهد. اما به نظر می رسد مارون ها در جامائیکا تا حدی موفق تر از همتایان خود در سورینام بوده اند.^{۴۶}

پیمان صلح با استعمارگران: از میان جامائیکایی ها هیچکدام به اندازه ی مارون ها برای انگلیس ها تهدید بزرگی به حساب نیامده اند. مارون ها انگلیسی ها را مجبور به انعقاد پیمان صلح در سال ۱۷۳۹ کردند. این پیمان حاوی مواردی از انصاف بود که در متن پیمان معاهده^{۴۷} مشهود است. برخی از اینها برای مارون ها سودمند بودند، در حالی که برخی دیگر از مواد پیمان اینطور نبودند. با این حال، امضای این پیمان حاکی از آن است که مارون ها تهدیدی جدی برای کارگران زراعت محسوب می شدند. این پیمان نه تنها به دلیل شکستن مارون ها و نیازهای آنها به وجود آمده بود بلکه نشان داد که کارگران زراعت انگلیسی از توانایی های مارون ها و قدرت رو به رشد آنها ترس داشتند.^{۴۸} مطالعه دقیق و کامل تر درباره مارون های جامائیکا از فتح انگلیس تا اواخر قرن ۱۸ در کتاب "مارن های جامائیکا ۱۶۵۵-۱۷۹۶ تاریخچه مقاومت، همکاری و خیانت" موریس کریستین کمبل آمده است.

اما امروزه برخی از مارون ها اجدادشان که در برگرداندن برده های فراری به استعمارگران خیانت کردند، گلایه دارند. از طرفی بندهایی در این پیمان وجود دارد که بریتانیا بیشتر می توانسته است، که نسبت به موقعیت خود در این جزیره احساس امنیت کنند. ممکن است واقعاً به خیانت رهبران مارون برگرد.^{۴۹} و یا به این دلیل باشد که در آن زمان یک رهبری آفریقایی داشتند که ممکن است یا نتوانسته تفاوت های ظریف بندهای انگلیسی زبان ارائه شده به آنها را به طور کامل درک کند. اگر هم از طریق مترجم ارائه می شد، شاید به این دلیل بوده باشد که مترجم کاملاً رابطه ی صمیمانه با مارون ها نداشته است.^{۵۰} در انعقاد پیمان در تفکرات هر دو طرف به ظاهر منطبق بوده، در حالی که اساساً دیدگاههای متفاوتی از معاهدات داشتند: برای دولت آنها اسناد

^{۴۴}. Mavis Christine Campbell, George Ross, Back to Africa: George Ross and the Maroons: From Nova Scotia to Sierra Leone, Africa World Press, 1993

^{۴۵}. Michael Siva, After the Treaties: A Social, Economic and Demographic History of Maroon Society in Jamaica, 1739-1842, PhD Dissertation (Southampton: Southampton University, 2018), p. 145

^{۴۶}. Silvia W De Groot, A comparison between the History of Maroon Communities in Surinam and Jamaica , Slavery and Abolition 6 (3), 173-184, 1985

^{۴۷}. <https://cyber.harvard.edu/eon/maroon/treaty.html>

^{۴۸}. Kopytoff, Barbara Klamon (1979). "Colonial Treaty As Sacred Charter Of The Jamaican Maroons". Ethnohistory. 26

^{۴۹}. Agorsah, E Kofi, Archaeology and the Maroon heritage in Jamaica, Jamaica Journal 24 (2), 1995

^{۵۰}. Why the Maroons returned runaway slaves, BY SHARLENE HENDRICKS, Sunday, October 06, 2019

حقوقی معمولی بودند. ولی برای مارون ها منشور مقدس بودند. این واگرایی در دیدگاه ها قابل اثبات است، و مسئله چگونگی برقراری رابطه بین طرفین را که از این منظر غیرقابل انعطاف بوده است.^{۵۱}

دولت استعماری نسبت به آنان یک نفرت دائمی داشتند. اما با آنان و همچنین سفیدپوستان و جوامع بومی آمریکا معامله می کردند. در مارس ۱۹۹۴، ملکه الیزابت دوم انگلیس قرار بود بازدید کمیاب از جامائیکا را انجام دهد. بیش از ۲۵۰ سال از آن زمان گذشته بود که مارون ها، دولت استعمار انگلیس را در آن جزیره مجبور به انعقاد پیمان برای صلح کردند. ملکه گمان کمی می کرد که فرزندان این شورشیان قرن هجدهم، که هنوز در تپه جامائیکا زندگی می کنند، مشتاقانه منتظر ورود او بودند. این مارون های امروزی پیوند خاصی با دارنده تاج انگلیس احساس کردند. در حقیقت آنها چیزی جز دسترسی مستقیم به اعلیحضرت را انتظار نداشتند. هنگامی که تلاش های آنها برای ترتیب ملاقات با پادشاه انگلیس خنثی شد، مارون ها سریعاً اعتراض خود را نسبت به آنچه تصوّر می کردند نقض جدّی حقوق آنها توسط دولت جامائیکا است، اعتراض کردند.^{۵۲}

نقش مارون ها در شورش خلیج مورانت^{۵۳}

خلیج مورانت شهری در جنوب شرقی جامائیکا است و پایتخت کلیسای سنت توماس است. در سال ۱۸۶۵ زمانی که جامائیکا مستعمره انگلستان بود عده ای از مردمان این شهر از جمله مارون ها و سیاه پوستان به رهبری پاول بوگل^{۵۴} روحانی مسیحی، دست به یک راهپیمایی بر ضد فقر، تبعیض و بی عدالتی زدند. دولت انگلستان دستور دستگیری و اعدام بوگل را صادر کرد و متعاقباً او را دستگیر و حلقه آویز کرد.^{۵۵} مکتی مانگورام در یک مقاله ششالاتا ردی از کتاب "امپراطوری بریتانیا و ادبیات شورش: بدنه های انقلابی، موضوعات آزمایشی"^{۵۶} به نقد و بررسی نقش شیوه های را که ایدئولوژی های استعماری انگلیس به عنوان ضد شورش و توجیه حکومت ها بر آن، از جمله شورش خلیج مورانت پرداخته است. بین جمعیت فقیر سیاه پوست و جمعیت مارون سردرگمی وجود دارد که نشان می دهد بیعت قوی تر مارون ها در زمان محاصره چیست. گفته شده است که مارون ها سرانجام تصمیم گرفت تا از انگلیسی ها در ترک قیام بر فرض که می خواستند به پیمان های اصلی بین دولت و جمعیت اول مارون وفادار بمانند، حمایت کند.^{۵۷} از طرفی اختلافاتی میان پاول بوگل و مارون ها وجود داشت.^{۵۸}

^{۵۱}. Kopytoff, Barbara Klamon (1979). "Colonial Treaty As Sacred Charter Of The Jamaican Maroons". Ethnohistory

^{۵۲}. Kenneth Bilby, Swearing by the past, swearing to the future: Sacred oaths, alliances, and treaties among the Guianese and Jamaican Maroons, Origins of the Black Atlantic, 244-273, 2013

^{۵۳}. Morant Bay

^{۵۴}. Poul Bugl

^{۵۵}. مجسمه ی بوگل به پاس فداکاری هایش امروزه در خلیج مورانت نصب است.

^{۵۶}. British Empire and the Literature of Rebellion: Revolting Bodies, Laboring Subjects by Sheshalatha Reddy, Palgrave Macmillan, 2017

^{۵۷}. Bilby, Kenneth M. (2012). "Image And Imagination: Re-Visioning The Maroons In The Morant Bay Rebellion". History & Memory. 41

^{۵۸}. Dick, Devon (January 2013). "The Role Of The Maroons In The 1865 Morant Bay Freedom War". International Journal of Public Theology. 7 (4): 444-457.

تضعیع حقوق: با گسترش اقتصاد، فشار برای توسعه سرزمین های بومی نیز افزایش یافته است. شرکت های بزرگ و دولت از کلیشه "قبیله های بدوی" به عنوان بهانه ای برای تحمیل توسعه بر روی آنها استفاده می کند. در واقع جامعه مارون جامائیکا با تحولات و هجوم های اصلی جامعه جامائیکا و غربی روبرو است که ممکن است در دگرگونی در آیین های سنتی مارون، محیط و فرهنگ نقش داشته باشد. چنین تحولاتی می تواند منجر به از بین رفتن نه تنها آیین های سنتی مارون و پیوندهای فرهنگی و اجتماعی با محیط اطراف خود شود که با مارونهای اولیه ارتباط نزدیکی دارند، بلکه تضعیف جامعه مارون، فرهنگ، اقتصاد، هویت و پیمان زمین است.^{۵۹}

حقوق مارون ها: از نظر نمادین، مقامات دولتی به طور کلی حقوق جوامع مارون را به رسمیت شناخته اند. اما همانطور که رفت حقوق مارون ها در جامائیکا به شکل غیر مستقیم تضعیف می شود حق بر هویت شخصی^{۶۰} که شامل حقوقی که برای مردمان بومی نیز هست، برای مارون های جامائیکا هم محفوظ است.

⁵⁹. Mildred M Chang, The Jamaican Accompong Maroons: Continuities and transformations, State University of New York at Albany, 2007

⁶⁰. Property rights: identity, dignity & opportunity for all

References

Books:

- Kloos, Peter, The maroni River Caribs of Suriname, Brill, 1971
- Campbell, Mavis C. The Maroons of Jamaica, 1655–1796: A History of Resistance, Collaboration & Betrayal. Granby, Mass: Bergin & Garvey, 1988
- By Ellen-Rose Kambel, Fergus MacKay, The Rights of Indigenous Peoples and Maroons in Suriname, Forest Peoples Programme, 1999
- Ruma, Chopra, Almost Home: Maroons Between Slavery and Freedom in Jamaica, Nova Scotia, and Sierra Leone, yale University Press, 2018
- Price, Richard. Rainforest Warriors: Human Rights on Trial. Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 2011
- Mildred M Chang, The Jamaican Accompong Maroons: Continuities and transformations, State University of New York at Albany, 2007
- Bilby, Kenneth, True-Born, Maroons, Published by: University Press of Florida, 2005
- Price, Richard. First-Time: The Historical Vision of an African American People. Second edition, Chicago: University of Chicago Press, 2002.
- Price, Richard. Alabi's World. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1990.
- Price, Richard (ed.). Maroon Societies: Rebel Slave Communities in the Americas. Third edition, Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1996
- Lyle Campbell (2000). American Indian Languages: The Historical Linguistics of Native America. Oxford University Press. p. 400.
- Mavis Christine Campbell, George Ross, Back to Africa: George Ross and the Maroons: From Nova Scotia to Sierra Leone, Africa World Press, 1993

Cases:

- Case of the Saramaka People v. Suriname, Inter-American Court of Human Rights, Judgment of November 28, 2007

Articles:

- Price, Richard, Maroons in Anthropology, international Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences , 2015, pp 591-595
- Davidson, Scott, Remedies for Violations of the American Convention on Human Rights The International and Comparative Law Quarterly Vol. 44, No. 2 (Apr., 1995), pp. 405-414
- Richard Price, The maroon population explosion: Suriname and Guyane , New West Indian Guide/Nieuwe West-Indische Gids 87 (3-4), 323-327, 2013
- Marieke Heemskerk, Scenarios in anthropology: reflections on possible futures of the Suriname Maroons, Futures 35 (9), 931-949, 2003
- St.-Hilaire, A. (2000). Global Incorporation and Cultural Survival: The Surinamese Maroons at the Margins of the World-System. Journal of World-Systems Research, 6(1), 101-131. <https://doi.org/10.5195/jwsr.2000.232>
- Aonghas St- Hilaire, Global incorporation and cultural survival: the Surinamese Maroons at the margins of the World-System, journal of world-systems research 6 (1), 101-131, 2000
- Ellen-Rose Kambel, Land, Development, and Indigenous Rights in Suriname: The Role of International Human Rights Law, Caribbean Land and Development Revisited pp 69-80
- Fergus MacKay, The rights of Maroons in international human rights law, Cultural Survival Quarterly 25 (4), 10-15, 2002
- Silvia W De Groot, A comparison between the History of Maroon Communities in Surinam and Jamaica , Slavery and Abolition 6 (3), 173-184, 1985
- Development'versus human rights: the Saamaka Maroons' fight for the rainforests of Suriname, Richard Price, LSE Latin America and Caribbean Blog, 2018, pp23-24
- Cassel, Douglas, The Expanding Scope and Impact of Reparations Awarded by the Inter-American Court of Human Rights, Revista do Instituto Brasileiro de Direitos Humanos 7 (7), 2007, 2006
- Agorsah, E Kofi, Archaeology and the Maroon heritage in Jamaica, Jamaica Journal 24 (2), 1995

- Kopytoff, Barbara Klamon (1979). "Colonial Treaty As Sacred Charter Of The Jamaican Maroons". *Ethnohistory*
- Bilby, Kenneth M. (2012). "Image And Imagination: Re-Visioning The Maroons In The Morant Bay Rebellion". *History & Memory*. 41
- Sir Francis Drake Revived, in *Voyages and Travels: Ancient and Modern*, The Harvard Classics. 1909–14, para. 21
- Dick, Devon (January 2013). "The Role Of The Maroons In The 1865 Morant Bay Freedom War". *International Journal of Public Theology*. 7 (4): 444–457. doi:10.1163/15697320-12341311.
- Kenneth Bilby, Swearing by the past, swearing to the future: Sacred oaths, alliances, and treaties among the Guianese and Jamaican Maroons, *Origins of the Black Atlantic*, 244-273, 2013
- Kopytoff, Barbara Klamon (1979). "Colonial Treaty As Sacred Charter Of The Jamaican Maroons". *Ethnohistory*. 26
- Barbara Klamon Kopytoff, Colonial treaty as sacred charter of the Jamaican Maroons, *Ethnohistory*, 45-64, 1979
- Why the Maroons returned runaway slaves, BY SHARLENE HENDRICKS, Sunday, October 06, 2019

Tesese:

- Michael Siva, *After the Treaties: A Social, Economic and Demographic History of Maroon Society in Jamaica, 1739-1842*, PhD Dissertation (Southampton: Southampton University, 2018), p. 145

Documents:

- International Covenant on Civil and Political Rights, Publisher UN General Assembly, Publication Date 16 December 1966
- International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights Adopted and opened for signature, ratification and accession by General Assembly, entry into force 3 January 1976

- American Convention on Human Rights, Depositary General Secretariat of the Organization of American States, 1978
- The Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (UNDRIP or DOTROIP), 2007

Online resources:

- <https://en.wikipedia.org/wiki/Maroons>
- <https://www.culturalsurvival.org/publications/cultural-survival-quarterly/maroon-autonomy-jamaica>, Billy Kenneth, 2001
- <https://www.refworld.org/docid/49749ca42.html>
- <https://fa.wikipedia.org/wiki/suriname>
- <https://minorityrights.org/minorities/maroons>, 2008
- <https://cyber.harvard.edu/eon/maroon/treaty.html>
- https://en.m.wikipedia.org/wiki/Jamaican_Maroons
- ReportNGO-2002.<https://www.forestpeoples.org/en/topics/legal-human-rights/publication/2010/republic-suriname-and-its-compliance-international-covenant>
- Namaica country review-country Watch
https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&url=http://www.countrywatch.com/content/pdfs/reviews/B3LL44MZ.01c.pdf&ved=2ahUKEwjmiomKjZLpAhXeUhUIHWIXDlEQFjAAegQIAhAB&usg=AOvVaw1v-J0h9oiWoxImv_E4F1fn
- price, Richard-cultural survival-2012, <https://www.culturalsurvival.org/news/saramaka-people-v-suriname-human-rights-victory-and-its-messy-aftermath>
- http://amp.jamaicaobserver.com/news/Why_the_Maroons_returned_runaway_slaves?profile=1606